

100. rocznica śmierci pastora C.T. Russella

POSZUKIWACZ BIBLIJNYCH PRAWD

Ostatniego października bieżącego roku miała 100. rocznica śmierci pastora Russella. Dlaczego wspominaliśmy tę postać? Co takiego ważnego głosił i pisał pastor Russell?

Zacznijmy od początku. Charles Taze Russell urodził się 16 lutego 1852 roku w Stanach Zjednoczonych w Pittsburghu (stan Pensylwania). Był drugim synem Józefa i Anny Elizy (z domu Birney) Russellów. Rodzice byli presbiterianami, a ich przodkowie pochodzili ze Szkocji i Irlandii. Od wczesnego dzieciństwa był wychowywany przez rodziców w duchu religijnym. Matka zmarła, gdy mały Charles miał zaledwie 9 lat. Zanim umarła, zdążyła poinformować go, że w wieku 7 lat oddała go Panu, podobnie jak Anna poświęciła Panu swojego syna Samuela. Po śmierci matki ojciec przejął obowiązki wychowania syna na gorliwego chrześcijanina.

W wieku 11 lat został współnikiem ojca, który prowadził dobrze prosperujący sklep z odzieżą męską. Charles powiększył firmę i w końcu sam kierował kilkoma sklepami.

Sprawy zawodowe układały się pomyślnie, w sprawach duchowych pojawiły się rozterki. Wychowywany w domu presbiteriańskim, w wieku 14 lat stał się członkiem kościoła kongregacyjnego i Stowarzyszenia Chrześcijańskiej Młodzieży. Okazywał wielką gorliwość. Starał się ratować ludzi od wiecznych męk. Pisał wersetu biblijne na chodnikach i murach domów, pobudzając ludzi do pokuty i wiary.

Wiedział, że Bóg jest miłością i nie mógł zrozumieć, dlaczego Pan Bóg przygotował dla człowieka miejsce wiecznych męk. Takie zestawienie źle oddziaływało na serce kilkunastoletniego Charlesa. Jednakże młody Russell nie był ateistą, nie mógł się tylko pogodzić z powszechnie uznawanymi naukami kościołów. Postanowił dowiedzieć się, która religia jest prawdziwa. Swoje zainteresowania skierował na religie Wschodu i - poszukiwania rozpoczął od Chin. Następnie interesował się hinduizmem, buddyzmem i mahometanizmem. Wszystkie te idee porzucił, uznając je za niedorzeczne.

Młody Russell rozpoczął badanie Biblii. Najpierw zrozumiał słowa złotej reguły odnośnie Boga i człowieka: „Będziesz miłował Pana Boga twego z całego serca, z -

całej duszy, ze wszystkich myśli i ze wszystkich sił twoich, a bliźniego twego jak siebie samego”.

Badając w świetle Bożego charakteru kazanie Jezusa na Górze z Ew. Mateusza, zapragnął głębszego badania pozostałych nauk Jezusa. Badał te same nauki podane w różnych miejscach czterech Ewangelii i ustalił, że wszystkie są zgodne z charakterem Bożym. Rozpoczął badanie Ewangelii, czego wynikiem było rozpoznanie Jezusa jako doskonałej ludzkiej istoty i równocześnie Syna Bożego. Russell zaaprobował Ewangelię.

W wersetach Ew. Jana 16:12-14 zauważył, że Jezus mówi o Duchu, który objawi apostołom w przyszłości takie prawdy, których oni wówczas nie mogli jeszcze przyjąć. Postanowił dowiedzieć się, jakie to były nauki. Rozpoczął badanie Dziejów Apostolskich, Listów i Objawienia. Z upływem czasu młody Russell widział ich zgodność z Boskim charakterem. Doszedł do przekonania, że Nowy Testament jest objawieniem Bożej mądrości, mocy, sprawiedliwości i miłości.

Zauważył, że Jezus i apostołowie dla udowodnienia swoich nauk cytują Stary Testament. Cokolwiek cytowali było prawdą. Russell postanowił badać połączenia Nowego i Starego Testamentu. Coraz więcej nauk ze Starego Testamentu stawało się zrozumiałych.

W wieku 15 lat Russell oddał swoje serce Panu. Pewien wieczór w 1869 roku wzmocnił wiarę 17 letniego Charlesa. W pobliżu swojego sklepu na ulicy Federal usłyszał pieśń religijną dobiegającą z sutereny. Wszedł do sali, gdzie, jak się okazało, odbywały się zebrania religijne. Chciał zobaczyć, czy zbierająca się tam garstka ludzi ma do zaoferowania coś rozsądniejszego niż wyznania wiary wielkich kościołów. Po raz pierwszy usłyszał coś o poglądach adwentystów, przedstawianych tam przez kaznodzieję Jonasza Wendella. Zebranie to umocniło młodego Russella w postanowieniu szukania prawdy biblijnej.

W 1870 roku z paroma znajomymi z Pittsburgha i pobliskiego Allegheny założył klasę studiów biblijnych. Ktoś z obecnych zadawał pytanie. Potem rozwijała się dyskusja. Odszukiwano wszelkie wersetu związane z tematem, a gdy wszyscy byli już przekonani, że one ze sobą harmonizują, formułowali na koniec wynikający z nich wnioski i go zapisywali.

W miarę badania Pisma Świętego ci szczerzy poszukiwacze prawdy coraz lepiej pojmowali wiele



spraw. Zrozumieli prawdę biblijną o śmiertelności duszy ludzkiej i dowiedzieli się, że nieśmiertelność jest darem uzyskiwanym wyłącznie przez tych, którzy mają zostać współdziedzicami Chrystusa w Jego Niebiańskim Królestwie. Zaczęli stopniowo pojmować naukę o okupie złożonym przez Jezusa Chrystusa i uświadamiać sobie, jakie możliwości otwiera ona przed ludzkością.

Brat Russell widząc, że Pan posiada tak cudowny plan, by błogosławić rodzaj ludzki, poświęcił swoje siły i energię, by dać poznać światu te wielkie prawdy. On nigdy nie miał wakacji, pracował ustawicznie, aż do końca swojego życia.

Podobnie jak inni chrześcijanie br. Russell spodziewał się wtórego przyjscia Chrystusa. Między rokiem 1872 a 1876 odkrył w Piśmie Świętym, że Chrystus Pan nie miał powrócić w ciele jako człowiek, lecz jako istota duchowa niewidzialna dla ludzi. Jego obecność powinna nastąpić jesienią 1874. To spowodowało wydanie w 1877 r. broszury „Cel i sposób przyjscia naszego Pana”. Broszura cieszyła się ogromnym powodzeniem. Wielu Badaczy Pisma Świętego w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie odpowiedziało listownie na informację zawartą w tej publikacji.

Ponadto br. Russell, wzrastając w latach 1872-1874 w znanomości prawdy o okupie i restytucji, obalał błędy o trójcy, nieśmiertelności duszy, świadomości zmarłych i wiecznych mękach.

Od października 1874 do kwietnia 1876 br. Russell dodatkowo głosił naukę o celu i sposobie wtórego przyjscia Jezusa. Od kwietnia 1877 roku do czerwca 1881 r. dużo miejsca poświęcił na głoszenie nauki o prawdziwym Kościele i jego zmartwychwstaniu.

W styczniu 1876 r. 23-letni Russell otrzymał egzemplarz czasopisma religijnego „Zwiastun Poranka”, redaktorem którego był adwentysta Nelson Barbour. Od tego momentu rozpoczęła się kilkuletnia współpraca br. Russella z Barbourem.

W roku 1876 C.T. Russell został wybrany pastorem. W 1877 roku wspólnie z Barbourem wydali książkę „Trzy światy i żniwo tego świata”, omawiającą kwestie restytucji i prorocत्व biblijnych odnoszących się do chronologii. Później brat Russell wspomógł finansowo wydawnictwo „Zwiastun Poranka”, zostając jego współredaktorem. W 1878 r. Barbour na łamach „Zwiastuna” opublikował artykuł kwestionujący wartość okupowej ofiary Chrystusa. Po kilku polemicznych artykułach blisko 30 lat młodszy Russell postanowił w czerwcu 1879 roku zerwać współpracę z Barbourem i przestał wspierać finansowo wydawanie pisma.

Uznał jednak, że nie wystarczy wycofać się ze „Zwiastuna”, ale należy bronić nauki o okupie i ogłaszać obecność Chrystusa. Dlatego w lipcu 1879 r. zaczął wy-

dawać czasopismo „Strażnica Syjońska i Zwiastun Obecności Chrystusa”. Pierwszy numer ukazał się w nakładzie 6 000 egzemplarzy, by w 1914 roku ukazywać się w nakładzie 50 000.

We wrześniu 1881 r. w ciągu 3 tygodni pastor Russell, przez wynajęte osoby, rozprowadził bezpłatnie we wszystkich dostępnych kościołach 1 mln 450 tys. egz. broszury „Pokarm dla myślących chrześcijan”. Z kolei dla zainteresowanych tą tematyką dostarczano broszurę „Cienie Przybytku”, która do 1914 roku osiągnęła nakład 1 milion egz.

W 1884 r. Russell założył i na mocy prawa stanu Pensylwanii zarejestrował „Towarzystwo Biblii i Broszur”, którego celem była umysłowa, moralna i religijna poprawa ludzi przez nauczanie Biblii, dzięki jej rozpowszechnianiu, przez różnego rodzaju publikacje, książki, traktaty i inną literaturę biblijną, jak również poprzez bezpłatne wygłaszanie kazań.

Od roku 1886 do roku 1904 Russell wydał sześć tomów „Wykładów Pisma Świętego”, których nakład za jego życia osiągnął 10 mln egz. Ponadto napisał i wydał liczne broszury: „Co Pismo Święte mówi o piekle”, w nakładzie 3 mln egz., „Powrót naszego Pana”, „Strażnica Parouzi, Epifanii i Apokalipsy”, „Biblia przeciw teorii ewolucji”, którą rozpowszechniono w nakładzie 300 tys. egz. Ponadto wydawał „Miesięcznik Studentów Biblijnych”, łącznie z traktatem „Kazalnica Ludowa”, które osiągały roczny nakład 50 mln egz.

Od stycznia 1892 roku aż do swojej śmierci pisał lekcje do „Międzynarodowej Szkoły Niedzielnej”, które tłumaczono na 40 języków. Wydawał ponadto kwartalnik „Słowa Teologia”. Pisał artykuły dla Żydów pod tytułem „Wybrany Naród Boży” w miesięczniku „Overland”. Przez 3 lata pisał komentarze i czterominutowe kazania, nagrane na 96 płytach do „Fotodramy stworzenia”. Od 1914 r. do jego śmierci „Fotodramę” obejrzało na bezpłatnych pokazach 15 mln osób. Pastor Russell pisał cotygodniowe kazania, które przez 13 lat drukowane były w gazetach.

W lutym 1908 roku kazania drukowało 20 gazet. Z chwilą powstania międzynarodowego syndykatu prasowego, który przejął dystrybucję czasopism, ilość gazet drukujących kazania Russella wzrosła do 2 tys., by przy końcu życia pastora dojść do 4,5 tys. w nakładzie 13 mln egz. Początkowo pisma Russella wydawane były w 15 językach, by w końcu osiągnąć nakłady w 45 językach świata.

W 1891 r. zawitał do Kanady, gdzie od roku zgromadzenie w Toronto liczyło już 700 osób. W tym samym roku udał się do Europy. Tutaj odwiedził m.in. Irlandię, Szkocję, Anglię, Niemcy, Szwajcarię, Austrię, Turcję, Włochy, Danię, Norwegię, Szwecję, Rosję (teren dzisiejszej Mołdawii) oraz Bliski Wschód.



Kiedy w 1903 roku ponownie odwiedził Wielką Brytanię, przedstawił wykład „Nadzieje i widoki na Milenium”, którego w Glasgow wysłuchało 1000 osób, w Londynie 800, w pozostałych miastach ok. 500.

Poza wymienionymi dwoma podróżami brat Russell 10-krotnie odwiedzał Europę. W latach 1911, 1912 i 1913 w Europie był po dwa razy.

Zorganizował i od 1909 roku kierował pracą skierowaną do Żydów. W czasie podróży po Rosji, Galicji i Palestynie przemawiał na różnych zgromadzeniach żydowskich. 9 lipca 1910 roku w Hipodromie w Nowym Jorku ponad 4 tys. Żydów zgłosiło mu owacyjne przyjęcie. Podobnego przyjęcia doznał od Żydów angielskich i szkockich w Edynburgu.

W latach 1911-1912 z sześcioma współpracownikami odbył podróż dookoła świata.

Wygłosił setki wykładów. Czynił to w sposób jasny, logiczny i prosty, odwołując się do umysłu i serca słuchaczy. Potwierdzał cytataми z Pisma Świętego wszystkie swoje wywody. Budował wiarę w oparciu o Biblię, rozum i fakty. Obalając gruntownie błąd, budował równocześnie w prawdzie. Czynił to z taktem, sympatią i miłosierdziem. Gdzie się tylko pojawiał, największe sale miast były podczas jego kazań przepełnione.

Ożywioną pracę prowadził do końca swojego życia. Dnia 16 października 1916 r. Russell i jego sekretarz Menta Sturgeon wybrali się w zaplanowaną podróż z wykładami do zachodniej i południowo-zachodniej części Stanów Zjednoczonych. Brat Russell był już wtedy ciężko chory. Najpierw przez terytorium Kanady pojechali do Detroit w stanie Michigan. Krótco zatrzymali się w Illinois, Kansas i w Teksasie. W San Antonio w największym teatrze wypełnionym do ostatniego miejsca br. Russell wygłosił swój ostatni publiczny wykład, zatytułowany „Świat się pali”. Potem udali się do Kalifornii, gdzie w niedzielę 29 października w Los Angeles Russell wygłosił swoje ostatnie przemówienie do zgromadzonych braci. Dwa dni później, we wtorek 31 października 1916 roku 64-letni Charles Taze Russell zmarł w pociągu, w miejscowości Pampa w Teksasie, podróżując do braci.

Najdziwniejszą rzeczą, jaką można było zauważyć w tym człowieku, był brak jakiegokolwiek słowa skargi, wzdychania, jęku podczas swoich cierpień, doświadczeń, niewygód i kłopotów. Nikt spoza najbliższego grona współpracowników nie wiedział, że przez ostatnie 30 lat swojego życia Russell cierpiał z powodu fizycznych dolegliwości.

Pogrzeb pastora Charlesa Russella odbył się 6 listopada 1916 r. na cmentarzu Rosemont w Pittsburghu, na gruncie będącym własnością Towarzystwa, niedaleko miejsca, w którym rozpoczął swoją misyjną pracę.

Pastor C.T. Russell nie był założycielem nowej religii i nie miał takich zamiarów, lecz ożywił wielkie prawdy głoszone przez Jezusa i apostołów, skierował światło XX wieku na te nauki. Nie przypisywał sobie żadnej misji. Bardzo często mówił: „mnie się wydaje” albo wprost „ja nie wiem”. Twierdził, że nadszedł właściwy czas, naznaczony od Boga, aby Pismo Święte było zrozumiane. Oddał się zupełnie Bogu, by rozwinąć w sobie owoce ducha.

Jasno uczył, że:

- człowiek nie posiada w sobie duszy nieśmiertelnej, ale jest duszą żyjącą i jest śmiertelny
- zapłatą za grzech jest śmierć, a nie wieczne męki
- śmierć przyszła na człowieka jako kara za przestąpienie prawa Bożego
- śmierć znaczy zniszczenie
- Bóg przygotował dla człowieka odkupienie, przez które człowiek może być uwolniony z niewoli grzechu i śmierci
- Syn Boży Jezus stał się człowiekiem, rósł do pełnoletności, a następnie skazany na śmierć, został wzbudzony od umarłych jako istota duchowa posiadająca boską naturę
- Jezus Chrystus złożył okup za wyswobodzenie i przywrócenie człowieka do pierwotnego stanu
- Jezus Chrystus z łaski Bożej za wszystkich śmierci skosztował
- każdy człowiek we właściwym czasie będzie miał próbę otrzymania żywota i dlatego będzie zmartwychwstanie umarłych
- Jezus Chrystus wstąpił do nieba, a potem po raz wtóry przyszedł na ziemię
- okres czasu między pierwszym a drugim przyjściem Chrystusa jest przeznaczony na wybór członków Ciała Chrystusowego spośród wszystkich narodów ziemi
- warunkiem wyboru na to wysokie stanowisko jest wiara w przelaną krew Jezusa jako cenę okupu i zupełne ofiarowanie się na pełnienie woli Bożej
- wszyscy poświęceni i spłodzeni z Ducha Św., którzy staną się zwycięzcami, będą mieć udział w pierwszym zmartwychwstaniu i jako wywyższeni członkowie Niebieskiego Królestwa będą mieć udział w błogosławieniu całego świata
- podczas tysiącletniego panowania Chrystusa wszyscy umarli zostaną wzbudzeni, aby otrzymać ostateczną próbę życia lub śmierci
- podczas Tysiąclecia grzesznicy zostaną na zawsze wytraceni, zaś poddani rządowi Chrystusa będą przywróceni do doskonałości ciała, umysłu i charakteru
- w ciągu tysiącletniego panowania ziemia



zostanie przyprowadzona do stanu doskonałości
na podobieństwo raju.

Szymański Waldemar
R-
„Straż”

Literatura:

1. Wikipedia
2. www.pastor-russell.pl dost. 17.10.2016
3. www.pastorrussell.pl dost. 17.10.2016
4. www.badacz.org dost. 17.10.2016